

Thuis of op je werk, een Oppepper maakt je sterk

“Ik ben een zondig mens, dat is waar. Maar ik heb uitgeroepen naar God en Hem gevraagd om mij genadig te zijn. Hij heeft mij in Zijn machtige armen genomen en me vervuld met ware vrede. Pas toen ik mij aan Hem heb overgegeven heb ik mijn levensdoel gevonden en durf ik samen met Hem een onbekende toekomst tegemoet te gaan.”

Waren dit misschien de woorden van een bekende evangelist? Nee, het was een uitspraak van de ontdekkingsreiziger Christoffel Columbus, die zeker niet de geschiedenis ingegaan is als een heilige. Toch heeft hij het geheim van het leven ontdekt toen hij inzag dat hij het zonder God niet kon bolwerken.

Het is een mooie gedachte nu we op de drempel van het nieuwe jaar staan. Psalm 127:1 vertelt ons: “Als de HERE de bouw van een huis niet zegent, is alle moeite nutteloos. Ook staat de wachter voor niets op wacht, als niet de HERE de werkelijke bescherming over de stad geeft.”

Wat de toekomst ons ook brengen mag, één ding is zeker: “Jezus staat naast ons.”

Als kinderen van de Koning hebben we een doel en is ons leven gevuld met diepe betekenis en richting. En nu staan we hier samen met Jezus op de laatste bergtop van het oude jaar en kijken we terug naar de stoffige weg die we het afgelopen jaar gelopen hebben.

Het was stoffig en droog, soms glad en gevaarlijk, maar vaak ook liep de route langs schitterende vergezichten en mochten we rusten in groene, grazige weiden. En telkens stond Jezus naast ons.

“Dank U, Heer, dat U met ons bent meegegaan. U liep aldoor naast ons en U hebt ons nooit laten vallen.”

Nu kijken we naar het nieuwe jaar. De weg ligt voor ons maar is nog verborgen in een dichte nevel.

U glimlacht naar ons. “Kom, Mijn kinderen; laten we gaan. Het nieuwe jaar wacht op ons. Voor jullie kwam Ik naar de aarde en op Mij kunnen jullie vertrouwen.”

De toekomst ligt voor ons als een gesloten boek, maar Jezus heeft de toekomst allang verkend.

Vertrouw maar op Hem. Een gezegend nieuw jaar..

Vorbij is het jaar weer zowaar.

En ik klop aan bij de poort van het nieuwe jaar.

De poort wordt geopend door de wacht

Maar het nieuwe jaar lijkt nog zo vaag als de nacht

O wachter, ik kan mijn wegen niet schouwen

geef mij een lamp, o geef mij een licht

zodat ik op mijn kracht mag vertrouwen

en ik kan lopen met duidelijk zicht.

Maar hij schudt zijn hoofd

En wil mij die lamp niet geven.

De Heiland, zo zegt hij, heeft het anders beloofd

Hij is het licht en Hij is het leven.

Leg daarom je hand in Gods hand

En loop met Hem mee

Door het onbekende en duistere land

Want bij Hem ben je veilig, in wel en in wee.

-Naar een gedichtje van Minnie Louise Haskins

